

и го помолиха да им изпее нещо. Отначало той поиска да отклони молбата им, заяви, че е уморен от дългия път, че гърлото ^{го} наболява, че не носи лютнята си...

Но, все пак, му донесоха лютня, ² и го накараха да пее. Жирар приглади косата си, изпи чаша вино, опита струните и се усмихна. Беше леко зачервен.

- Песента на кръстоносците ли?

- Да! Да! Песента на кръстоносците! - извикаха всички въодушевено.

Той помълча малко и почна:

*Outremer en la terre sainte
les croisades Païens soument venue
crois Païens soument*

се издигнаха тихите и печални звуци на песента, която постепенно зазвуча все по-могъщо и по-бойко, пълна със закани за мъст към жестоките неверници, които сквернят гроба Господен.

*Pour Jerusalem chalengier
pour la Haute Dieu vengier*

Очите на рицаря блеснаха, хубавите му ноздри тръпнеха в порива на благороден и справедлив гняв.

- Попейте ни някоя песен за обич, - помоли младият войвода Тодор.

Жирар въздъхна. Настрои лютнята, склони лице над нея. Перчем руса коса падна въз заруменялото му чело. Дивни звуци се разсипаха из затихналата стая.

*Aalis tût se leva
Boujour ait qui mon cuer a
Beau se vêtit et para
Dessous l'ouïmoie
Boujour ait qui mon cuer a
N'est avec moi*